

WYROK

z dnia 10 stycznia 2018 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie: Przewodniczący: Piotr Kozłowski

Protokolant: Łukasz Listkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie **8 stycznia 2018 r.** w Warszawie odwołania wniesionego **27 grudnia 2017 r.** do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej

przez wykonawcę: **Asseco Poland S.A. z siedzibą w Rzeszowie**

w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. *Dostawa i wdrożenie Zintegrowanego Systemu Informatycznego (ZSI) w Kociewskim Centrum Zdrowia sp. z o.o. w Starogardzie Gdańskim* (nr postępowania PG.042.1.2017)

prowadzonym przez zamawiającego: **Powiat Starogardzki z siedzibą w Starogardzie Gdańskim**

przy udziale wykonawcy: **Comarch Healthcare S.A. z siedzibą w Krakowie** – zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

- 1. Umarza postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu nr 2 oraz zarzutu nr 1 w części dotyczącej braku opisu w zakresie kluczowych aplikacji medycznych wyszczególnionych w tabeli na str. 4. odwołania.**
- 2. Oddala odwołanie.**
- 3. Kosztami postępowania obciąża odwołującego Asseco Poland S.A. z siedzibą w Rzeszowie i:**
 - 3.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego Asseco Poland S.A. z siedzibą w Rzeszowie tytułem wpisu od odwołania;**
 - 3.2. zasądza od odwołującego Asseco Poland S.A. z siedzibą w Rzeszowie**

na rzecz **zamawiającego Powiatu Starogardzkiego z siedzibą w Starogardzie Gdańskim** kwotę **3750 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt złotych zero groszy) – stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu uzasadnionych kosztów strony obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika oraz koszty dojazdu na wyznaczone posiedzenie.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1579) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Gdańsku**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający Powiat Starogardzki z siedzibą w Starogardzie Gdańskim prowadzi na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1579) {dalej również: „ustawa pzp” lub „pzp”} w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia na dostawy pn. *Dostawa i wdrożenie Zintegrowanego Systemu Informatycznego (ZSI) w Kociewskim Centrum Zdrowia sp. z o.o. w Starogardzie Gdańskim* (nr postępowania PG.042.1.2017).

Ogłoszenie o tym zamówieniu 10 listopada 2017 r. zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej nr 2017/S_216 pod poz. 448543.

Wartość przedmiotowego zamówienia przekracza kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy pzp.

27 grudnia 2017 r. Odwołujący Asseco Poland S.A. z siedzibą w Rzeszowie {dalej również: „Asseco”} wniósł w stosownej formie elektronicznej do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie od zmian treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia {dalej również: „specyfikacja”, „SIWZ” lub „s.i.w.z.”} dokonanych niezgodnie z żądaniem odwołania poprzedniego odwołania Asseco z 20 listopada 2017 r.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu następujące naruszenia przepisów ustawy pzp:

1. Art. 186 ust. 2 zd. 2 a także art. 7 ust. 1 i 3 oraz art. 29 ust 1 i 2 – przez dokonanie modyfikacji SIWZ, w szczególności załącznika nr 8 do SIWZ, niezgodnie z żądaniem zawartym w Odwołaniu Asseco Poland S.A. z dnia 20 listopada 2017 r.
2. Art. 29 ust. 1 i 2 – przez naruszenie zasad opisu przedmioty zamówienia, polegające na faktycznej zmianie opisu przedmiotu zamówienia {dalej również: „OPZ”}, co powoduje, że przedmiot zamówienia staje się niezrozumiały dla potencjalnego wykonawcy.

{ad pkt 1 listy zarzutów}

Odwołujący podał, że Zamawiający 15, 18 i 19 grudnia 2017 r. udzielił odpowiedzi na pytania potencjalnych oferentów i dokonał zmian w SIWZ, jednakże nie uwzględnił w pełni modyfikacji, o które Asseco wnioskowało w poprzednim odwołaniu.

Odwołujący generalnie zarzucił Zamawiającemu jawne naruszenie art. 186 ust. 2 pzp.

Po pierwsze {dalej również: „zarzut 1A”}, Odwołujący zarzucił, że Zamawiający nie podał szczegółowego opisu funkcjonalnego aktualnie posiadanego systemu InfoMedica/AMMS – aby szpital w momencie wymiany systemu na nowy otrzymał system,

który będzie miał co najmniej takie same funkcje, jak system obecnie posiadany (Odwołujący odesłał do opisu załączonego do poprzedniego odwołania).

Odwołujący skonkretyzował, że brakuje opisów w zakresie 7 kluczowych aplikacji medycznych systemu HIS AMMS: (1) Ruch chorych (składający się z: Izby przyjęć, Oddziału, Statystyki, Wykazów i Administratora), (2) Apteka, (3) Apteczka oddziałowa, (4) Symulator JGP, (5) Przychodnia – rejestracja, (6) Przychodnia – gabinet lekarski (w tym Statystyka leczenia otwartego), (7) Rozliczenia z NFZ {w tabeli zamieszczonej w odwołaniu wskazano dodatkowo rodzaj i liczbę licencji}.

Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu zmiany treści SIWZ „poprzez dodanie podanego powyżej opisu”.

Po drugie {dalej również: „zarzut 1B”}, Odwołujący zarzucił Zamawiającemu, że ten zobowiązał się – w odniesieniu do części aplikacji podlegających ewentualnej wymianie, dla których wprowadził do SIWZ wymagania szczegółowe – wprowadzić wymóg posiadania przez nowy system co najmniej takich samych funkcji jak system obecnie posiadany.

Odwołujący skonkretyzował, że we wprowadzonym do SIWZ 15 grudnia 2017 r. załączniku do zmiany SIWZ nr 1 pod tytułem „Opis funkcjonalności wdrożonych modułów systemu” brakuje następujących funkcjonalności, które posiada aktualny system InfoMedica/AMMS:

- 1) w zakresie aplikacji Finanse-księgowość – możliwości tworzenia z poziomu aplikacji FK pism według szablonów zdefiniowanych w MS Office lub Open Office bazujących na informacjach zawartych w księdze głównej oraz rozrachunkach kontrahenta;
- 2) w zakresie aplikacji Rachunek kosztów – możliwości zdefiniowania katalogu wykonywanych świadczeń i integracji z aplikacjami medycznymi w zakresie ewidencji wykonania: na podstawie klasyfikacji badań laboratoryjnych lub innych zdefiniowanych przez użytkownika klasyfikacji; analizy kosztów sprzedaży (wytworzenia + zarządu) w rozbiciu na koszty rodzajowe;
- 3) w zakresie aplikacji Rejestr sprzedaży – możliwości pracy w kontekście placówki medycznej Zamawiającego (na wydruku umieszczane powinny być oprócz danych Zamawiającego także dane placówki medycznej wystawiającej fakturę);
- 4) w zakresie aplikacji Kasa – możliwości pracy w kontekście placówki medycznej Zamawiającego (na wydruku umieszczane powinny być oprócz danych Zamawiającego także dane placówki medycznej wystawiającej dokument kasowy);
- 5) w zakresie aplikacji Gospodarka materiałowa – rozbicia pojedynczych pozycji rozchodu dla celów rachunku kosztów poprzez zastosowanie mechanizmu tzw. „relewów” (wydania z magazynu żywności); możliwości wyliczania daty, po której upływie skończy

się bieżący zapas materiału (na podstawie średniego zużycia za wybrany okres czasu); możliwości tworzenia wykazów towarów, których zapas wystarczy na dłużej niż zadana ilość dni; możliwości tworzenia wykazów towarów, których bieżące zużycie ilościowe za wybrany okres jest większe od średniego zużycia ilościowego za inny porównywalny okres czasu;

- 6) w zakresie aplikacji Grafiki – możliwości przydzielania pracowników do poszczególnych grup umów na okresy zatrudnienia w danej jednostce zakładu.

Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu zmiany treści SIWZ polegającej na dodaniu powyższych funkcjonalności

Po trzecie, {dalej również: „zarzut 1C”} Odwołujący zarzucił Zamawiającemu, że zgodnie z uznanym poprzednim odwołaniem miał on również wprowadzić do SIWZ wymóg, aby funkcjonalność dopuszczonych do ewentualnej wymiany aplikacji, tak jak w przypadku nowych modułów, podlegała weryfikacji na prezentacji po złożeniu ofert, zgodnie z wymaganiami postawionymi w SIWZ.

Odwołujący skonkretyzował, że Zamawiający nie uczynił tego zarówno dla brakujących aplikacji {czyli wymienionych powyżej w ramach zarzutu 1A}, jak również dla aplikacji ERP InfoMedica, dla których wprowadził wymagania szczegółowe: (1) Finanse i księgowość, (2) Rachunek kosztów, (3) Rejestr sprzedaży, (4) Kasa, (5) Gospodarka materiałowa (6) Środki trwałe, (7) Wyposażenie, (8) Kadry, (9) Płace, (10) Grafiki {w tabeli zamieszczonej w odwołaniu wskazano dodatkowo rodzaj i liczbę licencji}.

Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu zmiany treści SIWZ polegającej na dodaniu „konieczności weryfikacji posiadanych funkcjonalności jak powyżej”.

{ad pkt 2 listy zarzutów}

Odwołujący podał, że we wprowadzonym do SIWZ 15 grudnia 2017 r. wspomnianym powyżej załączniku do zmiany SIWZ nr 1 Zamawiający umieścił również następująco sformułowany wymóg:

Przedmiotem zamówienia są wszystkie wymienione moduły istniejące, zgodnie z ich opisem funkcjonalnym. Oznacza to, że w przypadku wykorzystania obecnie zainstalowanych modułów, Wykonawca będzie odpowiadał za ich poprawną pracę na takich samych zasadach jak za wszystkie inne moduły.

W przypadku wykorzystania istniejących modułów, Wykonawca będzie odpowiedzialny za ich prawidłową pracę oraz współpracę z nowymi modułami.

Odwołujący zarzucił, że wprowadzając taki zapis Zamawiający zmienił zakres

i przedmiot pierwotnego zamówienia, co na tym etapie postępowania jest niedopuszczalne.

Odwołujący skonkretyzował, że aplikacje InfoMedica/AMMS posiadane i używane przez szpital nie są przedmiotem zamówienia, a jedynie została dopuszczona możliwość ich wymiany na nowe lub integracja z nimi.

Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu wykreślenia powyżej zacytowanego postanowienia.

W piśmie z 29 grudnia 2017 r. Zamawiający poinformował Izbę, że 28 grudnia 2017 r zamieścił kopię odwołania na swojej stronie internetowej.

2 stycznia 2018 r. wpłynęło do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w stosownej formie elektronicznej zgłoszenie przez Comarch Healthcare S.A. z siedzibą w Krakowie przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego.

Wobec dokonania zgłoszenia w odpowiedniej formie, z zachowaniem 3-dniowego terminu i wymogu przekazania jego kopii Stronom postępowania (a więc zgodnie z art. 185 ust. 2 pzp), Izba nie miała podstaw do stwierdzenia nieskuteczności tego przystąpienia, co do którego nie zgłoszono również opozycji.

W odpowiedzi na odwołanie z 5 stycznia 2018 r. Zamawiający oświadczył, że uznaje odwołanie w odniesieniu do części zarzutu nr 1 {*de facto* w odniesieniu do zarzutu nr 1A}.

Zamawiający dodał, że 5 stycznia 2018 r. zamieścił na swojej stronie internetowej zmianę specyfikacji zawierającą opis w zakresie wskazanych w odwołaniu aplikacji medycznych.

Odnosnie zarzutu nr 1B Zamawiający stwierdził, że stanowi on nadinterpretację przez Odwołującego skutków uznania poprzedniego odwołania, gdyż żądanie, aby nowy system posiadał co najmniej wszystkie takie same funkcjonalności, jak system aktualnie istniejący, nie jest uzasadnione potrzebami Zamawiającego ani użytkownika systemu docelowego (szpitala). Stąd Zamawiający nie wymaga, aby nowy system posiadał funkcjonalności inne niż opisane w załączniku nr 8.

Zamawiający nadmienił, że jego zdaniem wprowadzenie takiego wymogu stanowiłoby ograniczenie konkurencji, gdyż *de facto* oznaczało pośrednie wskazanie na produkt dostarczany przez Odwołującego. Wyszczególnione w odwołaniu funkcjonalności w zakresie sześciu aplikacji mają w ocenie Zamawiającego marginalne znaczenie.

Ponadto Zamawiający ocenił, że powyższe żądanie nie zostało powiązane ze sformułowaniem w poprzednim odwołaniu konkretnego zarzutu naruszenia przez

Zamawiającego przepisu ustawy pzp, a uznany przez Zamawiającego zarzut dotyczył niepełnego opisu, czyli braku podania funkcjonalności systemu podlegającego wymianie.

W zakresie zarzutu 1C Zamawiający zauważył, że o ile w poprzednim odwołaniu został sformułowany taki wniosek co do zakresu prezentacji, o tyle nie był on związany z należycie uzasadnionym zarzutem naruszenia przepisów ustawy pzp.

Zamawiający dodał, że zmianą z 5 stycznia 2018 r. objął zakresem prezentacji również niektóre z istniejących funkcjonalności, które mają dla niego istotne znaczenie.

W zakresie zarzutu nr 2 Zamawiający stwierdził, że Odwołujący niewłaściwie zinterpretował zakwestionowane w odwołaniu postanowienie.

Tym niemniej Zamawiający w ramach zmian dokonanych 5 stycznia 2018 r. dokonał zmiany tego postanowienia.

Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Zamawiającego Odwołujący wycofał zarzut nr 2.

Ponieważ odwołanie nie zawierało braków formalnych, a wpis od niego został uiszczony – podlegało rozpoznaniu przez Izbę.

W toku czynności formalnoprawnych i sprawdzających Izba nie stwierdziła, aby odwołanie podlegało odrzuceniu na podstawie przesłanek określonych w art. 189 ust. 2 pzp. Nie zgłoszono również w tym zakresie odmiennych wniosków.

Z uwagi na brak podstaw do odrzucenia odwołania lub umorzenia w całości postępowania odwoławczego, Izba skierowała sprawę do rozpoznania na rozprawie, podczas której Odwołujący, Zamawiający i Przystępujący podtrzymali swoje dotychczasowe stanowiska.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Stron postępowania odwoławczego, uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska zawarte w odwołaniu, a także wyrażone ustnie na rozprawie i odnotowane w protokole, Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Zgodnie z art. 179 ust. 1 pzp odwołującemu przysługuje legitymacja do wniesienia odwołania, gdy ma (lub miał) interes w uzyskaniu zamówienia oraz może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy.

W ocenie Izby Odwołujący jako wykonawca zainteresowany ubieganiem się w tym

postępowaniu o przedmiotowe zamówienie, którego opis przedmiotu zamówienia kwestionuje, wykazał spełnienie powyższych przesłanek, co nie było też sporne.

Odwołanie w głównej mierze zostało skoncentrowane wokół zarzutu zaniechania dokonania zmiany treści s.i.w.z. zgodnie z żądaniami poprzednio wniesionego przez Odwołującego odwołania, którego zarzuty zostały w całości uznane przez Zamawiającego. Z tego względu w pierwszej kolejności Izba rozważyła zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 186 ust. 2 pzp.

Niewątpliwie ze zd. 2 ust. 2 art. 186 pzp wynika, że w przypadku umorzenia przez Izbę postępowania odwoławczego z uwagi na uwzględnienie przez zamawiającego w całości zarzutów przedstawionych w odwołaniu, zamawiający wykonuje, powtarza lub unieważnia czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia zgodnie z żądaniem zawartym w tym odwołaniu.

Poza wszelkim sporem jest okoliczność, że na skutek uwzględnienia przez Zamawiającego w całości zarzutów odwołania Asseco 20 listopada 2017 r. przez Zamawiającego i wobec braku przystępujących po jego stronie, Izba – działając na podstawie art. 186 ust. 2 pzp – postanowieniem umorzyła postępowanie odwoławcze w sprawie o sygn. akt KIO 2446/17.

Jednakże – wbrew odmiennemu pogładowi Odwołującego – art. 186 ust. 2 pzp w żaden sposób nie zabezpiecza wykonawcy przed wykonaniem przez zamawiającego czynności niezgodnie z żądaniem uznanego poprzednio odwołania utrzymania. W ustawie pzp art. 186 ust. 2 pzp został skorelowany z art. 189 ust. 2 pkt 5 pzp, co przesądza jedynie o tym, że ponowne odwołanie podlega odrzuceniu, jeżeli dotyczy czynności wykonanej przez zamawiającego zgodnie z żądaniem poprzedniego odwołania, którego zarzuty uznał.

W przeciwnej sytuacji jedynym skutkiem dokonania przez zamawiającego czynności niezgodnie z żądaniem poprzednio uznanego odwołania jest brak podstaw do odrzucenia kolejnego odwołania od tej nowej czynności.

Istota instytucji uregulowanej w art. 186 ust. 2 pzp sprowadza się do tego, że następuje zakończenie postępowania odwoławczego bez rozpoznania przez Izbę zasadności zarzutów odwołania. Izba formalnie umarza postępowanie odwoławcze wobec złożonego przez zamawiającego oświadczenia o uwzględnieniu w całości merytorycznych zarzutów odwołania. Izba nie ma przy tym możliwości badania, czy uwzględnienie zarzutów odwołania w całości jest niezgodne z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierza do obejścia prawa. Uwzględnienie w całości zarzutów przez zamawiającego wiąże bowiem Izbę niezależnie od treści zarzutów odwołania, których merytoryczna zasadność nie jest przez Izbę w ogóle badana przy umorzeniu postępowania odwoławczego.

Stąd w razie wniesienia odwołania wobec powtórzonych przez zamawiającego czynności niezgodnie z art. 186 ust. 2 pzp, merytoryczne rozpoznanie nowego odwołania nie może sprowadzać się do stwierdzenia naruszenia tego przepisu. Choć uwzględnienie odwołania przez zamawiającego winno być czynnością przemyślaną i racjonalną, nie zawsze tak jest. Stosowanie tego przepisu nie może prowadzić do sankcjonowania żądań obejmujących czynności sprzeczne z prawem. Z tego względu zamawiający dokonując czynności wbrew żądaniom zawartym w uwzględnionym odwołaniu, naraża się jedynie na zarzut naruszenia art. 186 ust. 2 pzp, a tym samym na merytoryczne rozpoznanie odwołania wniesionego wobec dokonanych niezgodnie z tym przepisem czynności. Jeżeli okaże się, że czynności powtórzone, choć niezgodnie z żądaniem poprzedniego odwołania, są prawidłowe w świetle materialnych przepisów ustawy pzp, nowe odwołanie zostanie oddalone jako merytorycznie niezasadne. Innymi słowy naruszenie w toku postępowania przez zamawiającego art. 186 ust. 2 pzp nie przesądza o automatycznym uwzględnieniu kolejnego odwołania, lecz otwiera drogę do merytorycznego rozpoznania przez Izbę ponownie podniesionych zarzutów. merytorycznym rozpoznaniu.

Możliwość dokonania czynności niezgodnie z żądaniem zawartym w uwzględnionym odwołaniu wynika z faktu, że zamawiający każdorazowo winien kierować się zasadą udzielenia zamówienia wykonawcy wybranemu zgodnie z przepisami ustawy pzp, co jednoznacznie wynika z art. 7 ust. 3 pzp. Nie sposób uznać, że zamawiający – dokonując czynności w wyniku uwzględnienia w całości zarzutów podniesionych w odwołaniu – nie ma możliwości działania zgodnie z materialnymi przepisami ustawy pzp. Zamawiający powinien kierować się przepisami prawa oraz działać w oparciu o prawidłowo ustalony stan faktyczny. Nadrzędną zasadą dotyczącą wszelkich czynności podejmowanych przez zamawiającego w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego powinna być ich zgodność z przepisami ustawy pzp.

W ocenie składu orzekającego Izby naruszenie przez zamawiającego art. 186 ust. 2 pzp nie może stanowić samoistnej podstawy do uwzględnienia odwołania. Jest to *sui generis* przepis proceduralny związany z umorzeniem postępowania odwoławczego bez merytorycznego rozpatrzenia zarzutów przez niezależny organ orzekający, a nie przepis materialny ustawy pzp regulujący *stricte* sposób właściwy sposób podejmowania czynności postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Jeżeli zatem po takim umorzeniu postępowania odwoławczego zamawiający dokonuje czynności niezgodnie z żądaniem uznanego poprzednio odwołania, wykonawca ma prawo odwołania się od tej czynności, co musi jednak nadal polegać na wskazaniu, z jakim konkretnie przepisem ustawy pzp jest ona niezgodna. W takim przypadku dojdzie zatem jedynie do odłożenia rozstrzygnięcia sporu na tle merytorycznej zgodności określonej czynności lub jej zaniechania z przepisem ustawy

pzp do następnego postępowania odwoławczego, wywołanego odwołaniem wniesionym od ponownie dokonanej lub nadal zaniechiwanej czynności przez zamawiającego, pomimo uznania zarzutów poprzedniego odwołania.

Ponieważ zarzut nr 2, a także – wbrew odmiennej ocenie Odwołującego – również zarzut nr 1A został uwzględniony przez Zamawiającego, postępowanie odwoławcze w tym zakresie podlegało umorzeniu.

W pozostałym zakresie Izba stwierdziła, że poza wskazywaniem na naruszenie art. 186 ust. 2 pzp, odwołanie nie zawiera żadnych okoliczności, które mieściłyby się w hipotezie art. 29 ust. 1 czy 2 pzp. W szczególności nie wiadomo, na czym miałyby polegać niejednoznaczność czy nieprecyzyjność opisu w zakresie funkcjonalności, których Zamawiający nie wymaga od docelowego systemu informatycznego. Podobnie nie sposób z treści odwołania wyczytać w jaki sposób nieopisywanie funkcjonalności, których Zamawiający nie zamawia, bo uznaje je za zbędne, miałyby stanowić przejaw opisywania przedmiotu zamówienia w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję.

Dodatkowo żądanie, aby system docelowy posiadał co najmniej takie same funkcjonalności jak system obecnie użytkowany oraz żądanie co do zakresu prezentacji w ogóle nie zostały skorelowane z zarzutem, który dotyczyłyby naruszenia art. 29 ust. 1 czy 2 pzp., gdyż w odwołaniu żadnych okoliczności faktycznych w tym zakresie nie zaprezentowano.

Odwołujący na rozprawie bezskutecznie usiłował uczynić przedmiotem rozpoznania w tej sprawie zmiany specyfikacji, których Zamawiający dokonał po wniesieniu drugiego odwołania. Tymczasem na te nowe czynności, jeżeli zdaniem Odwołującego naruszają one art. 29 ust. 2 pzp, gdyż faworyzują rozwiązania oferowane przez Przystępującego, przysługuje odrębne odwołanie. Z tego względu Izba oddaliła zgłoszone na rozprawie przez Odwołującego wnioski dowodowe zmierzające do ustalenia, że po zmianach z 5 stycznia 2017 r. opis przedmiotu zamówienia odpowiada opisowi w innym postępowaniu, w którym oferta złożona przez Comarch Healthcare została uznana za najkorzystniejszą.

Mając powyższe na uwadze, Izba – działając na podstawie art. 192 ust. 1 i 2 ustawy pzp – orzekła, jak w pkt 1 sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy pzp w zw. z § 3 pkt 1 i 2 lit. a oraz b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238 ze zm.) – obciążając Odwołującego kosztami tego postępowania, na które złożył się uiszczony przez niego wpis oraz uzasadnione koszty

Zamawiającego w postaci wynagrodzenia pełnomocnika i kosztów dojazdu na posiedzenie w takim zakresie, w jakim zostały poparte rachunkami złożonymi do zamknięcia rozprawy. Natomiast Izba nie uwzględniła wniosku Zamawiającego o zasądzenie od Odwołującego kosztów dojazdu samochodem osobowym w kwocie wskazanej przez Zamawiającego bez sprecyzowania, w jaki sposób została wyliczona, a także kosztów powrotnych podróży koleją, z uwagi na nieprzedstawienie w tym zakresie stosownego biletu lub potwierdzenia dokonania rezerwacji, co stanowi niedopełnienie wynikającego z § 3 pkt 2 lit. a przywołanego rozporządzenia wymagania formalnego złożenia do zamknięcia rozprawy rachunków odnośnie wnioskowanych przez stronę postępowania odwoławczego kosztów.

Przewodniczący: